

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	8010200668
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8010200668.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľa: A. H. F., bytom R., Y., zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom Advokátskej kancelárie JURISCONSULTI v Prešove, Hlavná 111, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 1Sd/70/2010-150 zo dňa 14. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 1Sd/70/2010-150 zo dňa 14. februára 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. júla 2009 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. septembra 2010, ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 263 ods. 10 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. rozhodla tak, že navrhovateľovi vznikol od 01. januára 2005 nárok na starobný dôchodok v sume 7.473 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 263 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. nevypláca a dňom 01. januára 2005 nárok naň zaniká. V uvedenej sume bola zahrnutá úprava zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z..

Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom odporkyne, že ust. § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa na neho nevzťahuje a zvýšenie k starobnému dôchodku nepatrí. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že sa podľa neho zvyšujú dôchodkové dávky priznané pred 01. februárom 2004 o 4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky od 01. februára 2004 a dôchodkové dávky priznané od 01. februára 2004 do 31. decembra 2004 sa zvyšujú o 4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky odo dňa ich priznania, pričom do 31. decembra 2004 navrhovateľovi nebol

priznaný starobný dôchodok. Ten si nárok na starobný dôchodok uplatnil až od 01. januára 2005. Podľa názoru krajského súdu odporkyňa postupovala správne, ak vychádzala z toho, že podľa § 22 zákona č. 100/1988 Zb. u navrhovateľa bol starobný dôchodok 67 % priemerného mesačného zárobku, t. j. 2.725 Sk. K uvedenej sume ďalej patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z., t. j. 112,1 %, t. j. sa dôchodok zvyšuje o sumu 3.055 Sk a + o pevnú sumu 1.270 Sk a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. za rok 2003 o 6 %, t. j. o 423 Sk na 7.473 Sk mesačne. Navrhovateľovi tak k 01. januáru 2005 patril starobný dôchodok vo výške 7.473 Sk. Keďže jeho invalidný dôchodok k 01. januáru 2005 činil 8.300 Sk, teda v sume vyššej ako starobný dôchodok v sume 7.473 Sk, správne postupovala odporkyňa, ak rozhodla, že sa navrhovateľovi bude naďalej vyplácať invalidný dôchodok, a že mu zaniká nárok na starobný dôchodok. Aj krajský súd vyslovil, že je toho názoru, že základom zvýšenia je mesačná suma dôchodkovej dávky vyplácaná ku dňu, od ktorej sa dôchodková dávka zvyšuje, a teda na navrhovateľa sa nevzťahuje úprava podľa ust. § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z.. Zvýšenie podľa tohto ustanovenia k starobnému dôchodku navrhovateľovi nepatrí. Odporkyňa teda postupovala správne, ak rozhodla tak, ako je to uvedené v zmenovom rozhodnutí zo dňa 16. septembra 2010.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie v ktorom uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, a preto ho žiada v plnom rozsahu zrušiť a zároveň zrušiť aj s ním súvisiace rozhodnutia sociálnej poisťovne zo 14. júla 2009 a 16. septembra 2010. Žiadal podľa § 21 a § 22 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, podľa § 263 ods. 10 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. so zahrnutím úprav podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a podľa zákona č. 222/2003 Z. z. priznať nárok na starobný dôchodok od 26. mája 2003 vo výške 7.473 Sk a zároveň žiadal na základe § 114 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení od 26. mája 2006 doplatiť rozdiely medzi priznaným starobným dôchodkom a vyplácaným invalidným dôchodkom.

Podľa navrhovateľa, § 2 zákona č. 306/2002 Z. z., ktorý pri výpočte starobného dôchodku použila sociálna poisťovňa dokazuje, že má nárok na starobný dôchodok vo výške 7.473 Sk mesačne od 26. mája 2003. Navrhovateľ ďalej vo svojom odvolaní opísal výpočet starobného dôchodku sociálnou poisťovňou v napadnutých rozhodnutiach. Uviedol, že výpočet v rozhodnutí zo 14. júla 2009 je chybný, pretože vychádza zo 66 % priemerného mesačného zárobku. Konštrukcia oboch výpočtov však dokazuje, že takto vypočítaný starobný dôchodok a upravený o 112,1 % a pevnú sumu vo výške 1.270 Sk mohol byť podľa zákona č. 306/2002 Z. z. upravený len dôchodok priznaný od 01. januára 2003 do 30. júna 2003. Z uvedeného teda vyplýva, že mu vznikol nárok na starobný dôchodok od roku 2003 najneskôr od 30. júna, lebo len dôchodok priznaný najneskôr k 30. júnu 2003 mohol byť upravený navýšením o 112,1 % a zvýšený o pevnú sumu 1.270 Sk. Takto vypočítaný starobný dôchodok k 30. júnu 2003 vo výške 7.473 Sk mesačne je vyšší ako vyplácaný invalidný dôchodok k 30. júnu 2003 vo výške 7.281 Sk, a preto by mal byť vyplácaný starobný dôchodok.

Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutia sociálnej poisťovne z 11. júna 2002, ktorým mu zvyšuje vyplácaný invalidný dôchodok od splátky za mesiac júl 2002 na 7.281 Sk mesačne a rozhodnutie sociálnej poisťovne z 10. júla 2003, ktorým mu zvyšuje vyplácaný invalidný dôchodok od splátky za mesiac júl 2003 na 7.718 Sk dokazujú, že priznaný starobný dôchodok najneskôr k 30. júnu 2003 vo výške 7.473 Sk je vyšší ako vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 7.281 Sk k 30. júnu 2003.

Navrhovateľ v závere svojho odvolania uviedol spôsob výpočtu jeho starobného dôchodku. Ku dňu vzniku nároku na dôchodok, t. j. 05. decembra 2001 získal celkovú dobu zamestnania 45 rokov, z toho 3 roky pred 18. rokom. Pre výšku dôchodku je teda rozhodujúcich 42 rokov zamestnania v III. pracovnej kategórii. Podľa § 22 zákona č. 100/1988 Zb. je základná výmera starobného dôchodku 50 % priemerného mesačného zárobku za 25 rokov v III. pracovnej kategórii, ku ktorej sa ďalej pripočíta 1 % za každý rok zamestnania od 26. roku zamestnania, t. j. 17 %. Dôchodok ku dňu vzniku nároku na dôchodok je 67 % priemerného mesačného zárobku, t. j. 2.725 Sk. K tejto sume patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. o 112,1 %, t. j. 3.055 Sk a o pevnú sumu 1.270 Sk a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. o 6 %, t. j. o 423 Sk na 7.473 Sk mesačne.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že jeho dôvody nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Opakované námietky navrhovateľa neobsahovali žiadne nové skutočnosti, ktoré by krajský súd neposúdil. Navrhovala preto, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 15. apríla 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň:

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/, ak bol z tohto zamestnania prevezený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/,
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/,
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i/ až l/, alebo
- e) 60 rokov.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov základná výmera starobného dôchodku tvorí:

- a) 60 % priemerného mesačného zárobku, ak bol občan zamestnaný,
 - 1. najmenej 20 rokov v zamestnaní I. pracovnej kategórie,
 - 2. najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/,
 - 3. najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/, ak bol z tohto zamestnania prevezený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/, alebo
 - 4. najmenej 10 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, pokiaľ sa toto zamestnanie vykonávalo v uránových baniach,
- b) 55 % priemerného mesačného zárobku, ak bol občan zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní II. pracovnej kategórie, alebo
- c) 50 % priemerného mesačného zárobku.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov k základnej výmere sa občanom uvedeným v odseku 1 písm. a/ a b/ od 21. roka zamestnania a ostatných od 26. roka zamestnania pripočítajú za každý rok zamestnania:

- I. pracovnej kategórie 2 %,
 - II. pracovnej kategórie 1,5 % a
 - III. pracovnej kategórie 1 %
- priemerného mesačného zárobku.

Podľa § 263 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ak poberateľ invalidného dôchodku uvedeného v odsekoch 1, 5 až 7 splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku podľa tohto zákona, vypláca sa ten dôchodok, ktorý je vyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov sa vypláca ten dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty týchto dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný i

starobný dôchodok. V súlade s § 263 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. sa vypláca vyšší z týchto dôchodkov a nárok na ten druhý zaniká.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo 14. júla 2009 odporkyňa rozhodla, že podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 107/1999 Z. z. a podľa § 263 ods. 10 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. vznikol navrhovateľovi od 26. mája 2006 nárok na starobný dôchodok v sume 7.383 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 263 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. nevypláca a dňom 26. mája 2006 nárok naň zaniká. V uvedenej sume bola zahrnutá aj úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z..

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že starobný dôchodok bol vymieraný z III. pracovnej kategórie a bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku za roky 1997, 1994, 1995, 1993, ktorý po úprave pre výpočet dôchodku je 4.067 Sk. Celková započítaná doba zamestnania je 45 rokov, a pre výšku dôchodku je rozhodujúcich 41 rokov, z toho v III. pracovnej kategórii 41 rokov. Dôchodok ku dňu vzniku nároku je 66 % priemerného mesačného zárobku, t. j. 2.685 Sk mesačne. Ak poberateľ invalidného dôchodku splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku, vypláca sa ten dôchodok, ktorý je vyšší a dňom úpravy výplaty týchto dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu, zaniká nárok na dôchodok, ktorý sa nevypláca. Invalidný dôchodok k 26. mája 2006 v sume 9.035 Sk mesačne je vyšší ako starobný dôchodok v sume 7.383 Sk mesačne, a preto sa mu bude vyplácať naďalej invalidný dôchodok.

Po podaní opravného prostriedku navrhovateľom, vydala odporkyňa dňa 16. septembra 2010 zmenové rozhodnutie. Rozhodla, že podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 263 ods. 10 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. vznikol navrhovateľovi od 01. januára 2005 nárok na starobný dôchodok v sume 7.473 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 236 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. nevypláca a dňom 01. januára 2005 nárok naň zaniká. V uvedenej sume bola zároveň zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z..

Z odôvodnenia rozhodnutia odporkyne vyplýva, že navrhovateľ získal dobu zamestnania zaradenú do III. pracovnej kategórie, a jeho dôchodkový vek je 60 rokov. Podmienka zamestnania 25 rokov tak bola splnená a nárok na starobný dôchodok mu vznikol dňom 05. decembra 2001, teda dovŕšením 60 rokov veku v súlade s § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Suma starobného dôchodku bola vypočítaná z priemerného mesačného zárobku, pričom podľa § 12 zákona č. 100/1988 Zb. priemerný mesačný zárobok je mesačný priemer hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodnom období, ktorým je obdobie po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok. Ide o roky 1991 až 2000. Piatimi zárobkovo najlepšími rokmi sú roky 1997, 1994, 1996, 1995, 1993. Priemerný mesačný zárobok je tak 15.127 Sk, ktorý je po úprave podľa § 12 ods. 6 zákona č. 100/1988 Zb. 4.067 Sk. Ku dňu vzniku nároku na dôchodok získal celkovú dobu zamestnania 45 rokov, z toho 3 roky pred dovŕšením 18. roku veku, na ktoré sa neprihliada. Pre výšku dôchodku je preto rozhodujúcich 42 rokov zamestnania, z toho 42 rokov v III. pracovnej kategórii. Podľa § 22 zákona č. 100/1988 Zb. je základná výmera starobného dôchodku 50 % priemerného mesačného zárobku za 25 rokov v III. pracovnej kategórii, ku ktorej sa ďalej pripočíta 1 % za každý rok zamestnania od 26. roku zamestnania, t. j. 17 %. Dôchodok ku dňu vzniku nároku na dôchodok je 67 % priemerného mesačného zárobku, t. j. 2.725 Sk. K tejto sume patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. o 112,1 %, t. j. o 3.055 Sk a o pevnú sumu 1.270 Sk a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. za rok 2003 o 6 %, t. j. o 423 Sk na 7.473 Sk mesačne. K 01. januáru 2005 teda navrhovateľovi patrí dôchodok vo výške 7.473 Sk. Podľa § 263 ods. 10 zákona 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z., ak poberateľ invalidného dôchodku splní podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku podľa tohto zákona, vypláca sa ten vyšší. Pri rovnakej sume sa vypláca ten, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy týchto dôchodkov pre súbeh nároku na ich výplatu zaniká nárok na

dôchodok, ktorý sa nevypláca. K 01. januáru 2005 je invalidný dôchodok 8.300 Sk. Je teda vyšší ako starobný dôchodok, a preto sa bude aj naďalej vyplácať. Podľa § 293a ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa dôchodkové dávky priznané pred 01. februárom 2004 zvyšujú o 4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky od 01. februára 2004 a dôchodkové dávky priznané od 01. februára 2004 do 31. decembra 2004 sa zvyšujú o 4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky odo dňa ich priznania. Podľa § 293a ods. 4 a 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa dôchodkové dávky priznané pred 01. decembrom 2004 zvyšujú o 3,4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky od 01. decembra 2004 a dôchodkové dávky priznané od 01. decembra 2004 do 31. decembra 2004 sa zvyšujú o 3,4 % mesačnej sumy dôchodkovej dávky od ich priznania. Navrhovateľ si nárok na starobný dôchodok uplatnil od 01. januára 2005, preto sa mu starobný dôchodok v roku 2004 nevyplácal a § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa na neho nevzťahuje a zvýšenie k starobnému dôchodku nepatrí.

Krajský súd vydal dňa 27. októbra 2011 pod č. k. 1Sd/70/2010-94 rozsudok, ktorým potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 14. júla 2009 v spojení s rozhodnutím odporkyne zo dňa 16. septembra 2010 č. XXX XXX XXXX X. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7So/15/2012 zo dňa 28. novembra 2012 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 2 OSP zrušil toto rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd následne vydal dňa 14. februára 2013 ďalšie rozhodnutie pod č. k. 1Sd/70/2010-150, ktorým znova potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 14. júla 2009 č. XXX XXX XXXX X v spojení s rozhodnutím zo dňa 16. septembra 2010 č. XXX XXX XXXX X, ktoré je preskúmané v tomto odvolacom konaní.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporkyňa vychádzala, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je zákonné.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že zmenové rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné. Krajský súd nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval. Prvostupňový súd sa podľa názoru odvolacieho súdu vyjadril ku všetkým námietkam obsiahnutým v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne dostatočne, odvolací súd sa stotožňuje a súhlasí s odôvodnením obsiahnutom v rozsudku prvostupňového súdu a v podrobnostiach na neho odkazuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa postupovala pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľa správne a v súlade s právnymi predpismi. Svoje rozhodnutie dostatočne a riadne odôvodnila. Z odôvodnenia je jasné akými úvahami sa spravovala a na základe akých zákonných ustanovení rozhodla. Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že invalidný dôchodok bol k 01. januáru 2005 8.300 Sk, ako to vo svojom rozhodnutí odporkyňa uviedla. Vzhľadom na to, že starobný dôchodok k tomu istému dňu činil 7.473 Sk, je zrejmé, že invalidný dôchodok bol vyšší. Odporkyňa preto rozhodla správne o tom, že navrhovateľovi sa bude aj naďalej vyplácať invalidný dôchodok, ako dôchodok vo vyššej sume a nárok na výplatu starobného dôchodku mu zaniká.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom odporkyne, ak priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 7.473 Sk od 01. januára 2005. Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ si nárok starobný dôchodok uplatnil od 01. januára 2005. Vzhľadom na to, že sa mu starobný dôchodok pred týmto dátumom reálne nevyplácal, odporkyňa správne neskúmala a neporovnávala možný priznaný starobný dôchodok s vtedy vyplácaným invalidným dôchodkom. Odporkyňa má v súlade s § 263 porovnávať vyplácaný invalidný dôchodok so starobným, prípadne s predčasne starobným dôchodkom iba v prípade, ak tento splní

podmienky nároku na výplatu starobného dôchodku. To znamená splnenie zákonných podmienok aj samotné podanie žiadosti, keďže podanie žiadosti je jednou z podmienok pre vznik nároku na dávku. Pre zvýšenie starobného dôchodku nepostačuje len vznik nároku na starobný dôchodok v súlade s právnymi predpismi, ale musí byť splnená aj podmienka existencie samotného nároku na jeho výplatu.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporkyne potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.